

Двашъ похубава станѣла. *М. 130.* Той, откъ се е родилъ, не е видѣвалъ, какво нѣщо сѣ казацѣ-тѣ. *Тб. 99.*

Каатъ *и. д. 3 л. мн., см. казувамъ:* Каѣто каатъ хѣра-та.

Кабá* (*qabā, adj. t. Gros, grossier?*) *пр. несклон.* рыхлый, пухлый: подлагатъ имъ сѣ ненасмолени дебелѣ (каба) харѣи, за да имъ попивать влагѣ-тѣ. *Л. Д. 1874 р. 195.* Тѣзи хлѣбъ е каба.

Кабадаи́я* *с. м. франтъ. Кн. 308:* Не давай пари томува, бо муто скръцатъ посталете. Сир. Не давай пари назаетъ на кабадаиѣте. *Кн. 89.*

Кабадис(у)вамъ* *и. д. Кабади́шж* (ср. каба и qabarmaq, v. t. S'enfler, être, devenir enflé) и. св. пухну, бухну, разбухаю, о змѣѣ* подымаюсъ; распухну, разбухну, подымусъ: Фасула е кабадисалъ (*набѣнжж*) въвъ вода-та.

Кабани́па* (*qabānitchè, s. t. Habit long avec un collet qui pend sur le dos, срб. кабанѣца—pallium*) *с. ж.* верхнее платѣе изъ грубой матерѣи, съ рукавами или, чаще, безъ нихъ,—родъ плаща или бурки; плащъ: Отъ нѣкои горни дрехы, които бѣхъ зелъ отъ кораба, направихъ си едежъ какъж да е кабаниѣж. *Р. С. 79.* Зехъ — — двѣ дебелѣ кабаници, еднаѣж за да лежж на немъ, а другаѣж за да ся завивамъ. *Р. С. 81.* Изваждаше срѣбрени-тѣ си очила изъ кабаница-та си и ги избжрсваше съ раѣавѣтъ. *Л. Д. 1875 р. 128. (ср. чепкенѣ).*

Каба(х)атли́я* Кабаетли́я* (*qabāhatlu, adj. ar. t. Coupable d'un délit, d'une turpitude, fautif*) *пр. виновный, виноватый, с. м.* виновникъ: Не е кабахатлиѣ, дѣто го е зелъ, а дѣто му го е даѣъ. *Ч. 194.* На ти стори сѣ кабаетлиѣ, Гѣоа многу люгѣ си исклало. *М. 101.* Ты си кабахатлиѣта, плѣвникѣтъ, ты си запалилъ хинаетниво! *Зк. 192.*

Каба(х)а́тъ* Кабае́тъ* (*qabāhat, s. ar. 1. Laideur 2. Turpitude, mauvaise action, mauvaise conduite, délit, faute*) *с. м.* вина, преступленіе: Царскѣ-тѣ свѣѣтници молили царѣтъ, да го не погубѣва бѣтъ кабахатъ. *Х. I, 68.* Циганина, като нема друго що да чини на момче-то та да го загуби, намери му кабахатъ, че седи въ интова при момѣ-та и извади калѣча, та го сасече, и момче-то умря. *Ч. 250.* Стояне, мори Стояне! Големъ си кабаеѣтъ учинилъ, Тешка даѣѣ на тебе, Три села чинетъ даѣѣ. *В. 326.*

Кабзамали́нж* *см. камзамалинъ.*

Кабилъ* (*qābil, adj. a. 1. Qui reçoit 2. Prochain 3. Capable, habile 4. Possible*) *пр. несклон., употребляемое въ качествѣ имени сказуемаго возможно:* Не ѣ кабилъ сестра да сторила, Наше дете да го загубила. *М. 56 р. 69.* Ясѣ не ѣ кабилъ со васѣ да идамъ. *М. 66 р. 93.*

Кабу́лъ* (*qaboul, s. a. Action de recevoir, d'accepter, d'agréer,*